

حضرت شهید ابن اسم الله الأصدق علیه بهاء الله الأبھی

هو الأبھی

ای منادی پیمان مناجاتی بملکوت ابھی گردید و از برای آن حضرت طلب تأیید شدید شد امیدوارم که نصرت ملاً اعلیٰ برسد و دائماً موفق بر عبودیت آستان مقدّس باشید مأمور بادکوبه بودید حال امری اهمّ از آن در ارض طاء حاصل اراضی که متعلّق بشماست ید عدوان ضبط آن خواهد و اگر چنانچه پیش ببرد سبب تعدی دیگران گردد لهذا بهر قسم باید کوشید تا دست تعدی منع گردد

ثانیاً آنکه چند سال پیش بعد از صعود بواسطه شما رساله سیاسیّه مرقوم گردید و بجهت سلطان و بعضی از اولی الأیدی بواسطه شما ارسال شد و در هندوستان طبع گردید و یک نسخه مطبوع به طهران نزد جناب علی قبل اکبر فرستادم جمیع وقایع موحشه مدهشه الیوم در آن مذکور و کلّ را بدلیل و برهان قاطع لامع عقلاً و نقلاً دلالت نمودم که باید اطاعت حکومت نمایند و رؤسای دین را بهیچوجه مدخلی در امور سیاسی نه و هر وقت علمای ادیان در امور سیاسی مداخله نمودند مضرت کلی حاصل شد باری آن رساله مانند آنست که امروز مرقوم شده باشد یعنی بعد از وقوعات شما این رساله را بکبرا بنمائید و مضامین را بتمامه تفهیم کنید اگر چنانچه مضامین این رساله در السن و افواه منتشر میشد ابداً این وقایع موحشه حاصل نمیگشت و کلّ باطاعت اعلیحضرت شهریار عادل قیام مینمودند ولی در آن زمان ذوی الأیدی کبرا اهمیتی چندان بآن رساله ندادند و مضامین را منتشر نکردند لهذا علما زمام امور را بدست گرفته و این غوائل حاصل شد حال شما حضرات را بیدار کنید تا بدانند که مقاصد بهائیان چه و بچه درجه بتأیید سریر سلطنت کبری قیام دارند بتمامه باید مضامین رساله را تفهیم کرد تا در السن و افواه مضامین بدون اسناد که از کیست منتشر گردد و علیک البهائه الأبھی ع

خطاب عمومی که خواسته بودند انشاءالله من بعد بوقت فرصت مرقوم میگردد و ارسال میشود و علیک البهائه الأبھی